

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

'T WAS ME EEN AVONDJE WEL!

Een eenakter met suspens

door

Maurits Huybrechts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.976

PERSONAGES

(2 meisjes – 3 jongens)

VERA
ANNE
DIRK
STEVEN
JO

DECOR

Een huiskamer. Links een tafel waaraan Dirk zijn huistaak schrijft. Rechts ligt Anne op een vloermat. Achter haar een zetel waarin Vera zit. Zij haakt. Achteraan links zit Steven op een stoel te lezen. Achteraan rechts een tv. Links en rechts een deur in de achtergrond.

DIRK : (*Zit links aan tafel zijn huistaak te maken. Hij richt het hoofd op, denkt na en kijkt de anderen aan.*) Griezelfilm...? (*niemand schenkt aandacht*) Weet iemand van jullie wat “griezelfilm” betekent? (*geen antwoord, hij roept*) Hé, stelletje potdoven!!

(*Nu schrikt iedereen, behalve Steven die verder leest.*)

ANNE : Kalmpjes aan, broer. Zie je niet dat ik tot over mijn oren in mijn kruiswoordraadsel verzonken lig? Nog vier woorden en ik ben klaar.

VERA : Anne heeft gelijk, Dirk. Moet je nu zó te keer gaan? Ik schrikte me haast een aap.

DIRK : (*spottend*) Hoor eens aan. De dametjes krijgen het op hun heupen!

ANNE : Meer dan normaal. Wie zou dat niet bij zo 'n gebrul?

STEVEN : Stilte, alsjeblief! Zijne majesteit leest!

ANNE : (*op de knieën, buigt*) Ho, neem ons niet kwalijk, sire! Wij hadden even een dispuutje.

DIRK : In jullie plaats zou ik de benjamin – dat ben ik – wat meer aandacht schenken. Ik ben namelijk de enige van dit gezelschap die nog met zijn huistaak opgescheept zit. En niemand geeft wat om mij.

VERA : Dat is je eigen schuld, Dirk. Hoeveel stripverhalen heb je daarnet niet verslonden? En had je...

DIRK : Had je, had je... Inderdaad, had mam me niet nodig gehad om op het laatste ogenblik naar de slager om varkensribbetjes te rennen, dan kon ik nu ook knus met mijn trein spelen. Of... andere stripverhalen “verslinden”.

ANNE : Wind je niet op, broer. Iedereen weet immers dat jij als boodschapper onvervangbaar bent. Jij doet het altijd prima.

DIRK : Ja ja. Gooi maar met bloemen. Ze zijn goedkoop.

VERA : En zo kon moeder ongestoord naar haar wekelijkse turnles van acht tot negen...

ANNE : Terwijl papa in de stad een belangrijke vergadering bijwoont.

DIRK : (*zucht*) Zo is de toestand. Dat betekent dat wij vanavond voor de eerste maal moederziel alleen thuis zijn.

VERA : (*lachend*) Precies! Moederziel alleen met ons “viertjes”! Aan ons lot overgelaten als muisjes in een reuzenval!

ANNE : Of net als de zeven, ik bedoel de vier geitjes uit het sprookje, wachtend op het bezoek van de boze wolf!

VERA : Onze fantasie slaat weer eens op hol. Nee, zo ’n vaart neemt het beslist niet. Wij zullen prettig met elkaar opschieten. Doe je mee, Steven?

STEVEN : Mens, hou toch op met je gezeur! Net nu mijn boek echt spannend wordt. Met een suspense om van te snoepen! Luister maar: “Holle voetstappen weerklonken. De deur van de maffe kolenkelder knarste open. Een groene, graatmagere hand kwam tevoorschijn...”

VERA : (*stopt de oren dicht*) Stop, Steven, stop! Je jaagt ons de stuipen op het lijf!

STEVEN : Dat is net de bedoeling!

ANNE : Ik krijg er warempel kippenvel van. Hoe griezelig zeg, dat boek van jou!

STEVEN : Ho, het begint pas, zus. (*leest verder*) “Een donkere gestalte hinkte de kelder binnen. Ze hijgde verschrikkelijk. Men hoorde beenderen rammelen en kettingen rinkelen. Toen...”

DIRK : (*gooit met zijn etui*) Genoeg, kerel! Geniet maar in stilte van je bibberlectuur!

VERA : Dat was raak. Broer Dirk pakt men liefst niet zonder handschoenen aan.

DIRK : (*fier*) Klein maar dapper!

ANNE : Dierbaar gezelschap: ik snak ernaar mijn kruiswoordraadsel klaar te krijgen. Dat gaat vast niet in zo ’n heksenketel. Bijgevolg is stilte geboden.

STEVEN : Wijze taal van mijn wijze zus. Ik lees dus verder.

DIRK : En ik zit op hele kolen om een streep onder mijn werk te mogen trekken.

VERA : Verstandig gesproken, Dirk.

DIRK : Kon ik maar een hulpje krijgen. Nog twee woorden moet ik “napluizen”. Weet iemand wat “griezelfilm” en “galg” betekenen?

ANNE : Brrr, jij komt altijd met bloeddorstige woorden op het tapijt.

DIRK : Dat gaat mijn petje te boven.

VERA : Wel, Dirk. Om niemand van ons te storen, raad ik je aan het woordenboek te gebruiken. Dan ben je meteen aan het juiste adres.

DIRK : Helemaal geen dwaas idee. Wat een lumineuze inval: het woordenboek! Waar vind ik die redder in nood, zus?

ANNE : Ik heb het gisteren op vaders bureau gelegd.

DIRK : *(staat recht)* Dank je wel, Anneke-van-mijn-hart!

ANNE : Vleier in de hoogste graad!

(Dirk gaat rechts af, de anderen werken verder.)

VERA : *(hoofdschuddend)* Onze benjamin kan het soms bont maken...

(Niemand antwoordt. Plots een slag, iedereen schrikt op.)

ANNE : *(springt op)* Goeie genade! Is... is dat nou wat men een aardbeving noemt, of een grondverschuiving?

STEVEN : *(recht)* Ik vrees eerder dat er een vliegtuig in onze tuin is neergeploft. Pardoes, tussen de spruiten en de tomaten!

(Dirk keert terug met het woordenboek onder de arm.)

VERA : Heb jij die vreselijke slag ook gehoord, Dirk? Wij werden er alledrie ijskoud van. Wat zou er gebeurd zijn?

DIRK : Wat er gebeurd is? Tweemaal niets. De klep van vaders bureau klapte dicht. Mijn hand kwam net te laat om haar te grijpen.

VERA : De klep van...? Ik dacht al aan een verschrikkelijke ramp!

ANNE : Foei, misschien deed je het wel met opzet. Om onze arme zenuwen op de proef te stellen. Je moest je schamen, plaaggeest!

DIRK : Mij schamen? Waarom? Ik ben zo onschuldig als een tortelduif.

STEVEN : *(spottend)* Wel wel, als je toch maar met meisjes opgescheept zit! Het zijn net kippen. Bij het minste gerucht slaan zij luidkeels aan 't kakelen!

VERA : Net of jij zo 'n koene ridder bent! Wie dacht er al dat er een vliegtuig was neergestort?

DIRK : Stil nu, al dat gekibbel verknoeit onze avond. Laat ons rustig blijven. *(werkt verder)*

ANNE : Toch vind ik het hier maar een akelig gedoe. Soms drukt een stilte als een kerkhof. Een momentje daarop valt een oorverdovend geluid uit de lucht. Dat voerspelt weinig goeds. Waren papa en mama maar vlug thuis: alleen is maar alleen.

VERA : Kom kom, kind. Wij zijn toch geen kleine hummels meer. We gaan een onbezorgde avond tegemoet. Trouwens, iedereen is haast klaar. En om acht uur zetten we de tv aan. Er komt een heel boeiend programma.

STEVEN : Akkoord, mamaatje! Je lievelingen zullen zoet zijn.

VERA : Hou jij anderen voor de gek. Of ik stop je meteen in bed!

ANNE : Triomf! Eindelijk is mijn kruiswoordraadsel opgelost! Alles sluit gelijk een bus. Misschien win ik wel die droomreis naar Mallorca!

STEVEN : (*klapt zijn boek dicht*) Gefeliciteerd, Anne. Wens ook mij geluk: mijn boek is uit. Moet je beslist lezen, kinderen: "Het spook in de kolenkelder." Om lekkere nachtmerries te krijgen!

VERA : Dank je wel. Ik verkies lichtere kost.

DIRK : (*sluit zijn schrift*) Joepie! Ook mijn werk is klaar! Leve de vrijheid!

VERA : Fijn zo. De stemming wordt er beter op. Morgen haak ik wel verder aan mijn poncho. En vlug de tv aanzetten. Wisten we maar precies hoe laat het is. Wil jij even in de keuken op de klok kijken, Anne?

ANNE : (*na korte aarzelings*) Eh... liever niet. Ik blijf waar ik ben. Vraag het maar aan het stoere geslacht.

STEVEN : Dat zijn wij, Dirk.

DIRK : Geen tijd, meisjes. Ik moet nog al die boeken in mijn schooltas schikken. Stuur Steven maar. Iemand die niet bang is voor de kolenkelder en zijn bewoner, is het vast niet in een ultramoderne keuken.

STEVEN : Mij niet gezien, kereltje. Trouwens, mijn boek in de kast bergen, vraagt heel wat tijd. Jullie weten hoe nauwgezet dit broertje van jullie is.

ANNE : Ja en ook dat hij een hazenhartje heeft. Ondanks zijn gepoch met spoken en andere gedrochten.

VERA : Geen liefhebbers dus. Dan zet ik de tv zo aan, gewonnen, verloren.

(*Iedereen installeert zich. Vera drukt op de knop.*)